

[Tom Behnke]

Den udvikling, vi bør fremme, er, at ulandene omlægger deres politiske og økonomiske systemer, således at de selv bliver i stand til at løse deres problemer. Men omlægningen af ulandenes politiske og økonomiske systemer bør ske på ulandenes præmisser og ikke på, hvad et flertal her i Folketinget finder for godt.

Fremskridtspartiet er meget enig i, at der i forbindelse med den kommercielle udnyttelse af skovene er sket grove krænkelse af naturfolks rettigheder. Mange af de problemer, der i dag eksisterer i forbindelse med de tropiske skove, ville aldrig være opstået, hvis naturfolkene ejendomsrettigheder til skovene oprindeligt var blevet respekteret. Derfor er vi også store tilhængere af frivillige private initiativer, der har til hensigt at skabe ro i tropeskovene, men vel at mærke private initiativer og ikke politisk styrede initiativer.

Vi skal i industrilandene vænne os til, at vi ikke i evighed skal betale en moralsk gæld til ulandene, for det hjælper ikke ulandene. Det eneste, der kan redde ulandene, er en vilje til at reformere i ulandene selv.

Afslutningsvis vil jeg gerne fastslå, at Fremskridtspartiet altså ikke kan støtte det dagsordensforslag, der er fremsat.

Svend Aage Jensen (CD):

Det er unægtelig med spænding, Centrum-Demokraterne ser frem til resultaterne fra den kommende Riokonference i juni måned, men også med en vis forventning. Vi må alle i dag erkende, at vi lever i et skæbnefællesskab i en verden, der er blevet så lille, at miljøødelæggelse i ét område kan påvirke livsbetingelserne ikke kun i de tilstødende områder, men også globalt. Derfor er der et ansvar, som ingen kan sige sig fri for.

CD er af den opfattelse, at vi i Danmark godt kan være os selv bekendt, når der tales om miljøerkendelse og forureningsbekæmpelse. Danmark er godt på vej. Siden begyndelsen af 1970'erne er indsatsen på næsten alle områder udbygget så markant, at vi i dag fremstår som et foregangsland på miljøområdet og nu er eksportør af både viden og teknologi.

Danmark er i færd med at tage de næste skridt, som bl.a. bliver at tilrettelægge og gennemføre en bæredygtig produktion, hvor ikke blot produktionsprocesserne bliver mindre miljøbelastende, men hvor der også i materi-

alevalget er sikret en så lille belastning af miljøet som muligt. Man har opprioriteret en høj grad af genanvendelighed af materialer, når et produkt er udtjent, og der lægges vægt på, at de rester, der bliver tilbage, kan neutraliseres uden at belaste miljøet. Bl.a. Danfoss og B&O er langt fremme med produktudvikling i den retning.

Har vi så gjort nok i Danmark, eller skal kravene strammes yderligere gennem lovindgreb? Ja, det kommer i høj grad an på, hvad målet er, hvilken effekt der forventes og hvornår.

CD har den opfattelse, at skal der iværksættes omfattende og kostbare foranstaltninger, skal grundlaget derfor være baseret på enten videnskabelige kendsgerninger eller på et minimum af sandsynlighed, som et klart flertal af forskere på området har tilkendegivet. Det har været for let for miljøaktivister at få pisket et emne op, så det har fået de helt store overskrifter, uden at der har været tale om en klar videnskabelig dokumentation.

Efter vedtagelsen af vandmiljøplanen i 1987 blev kravet til landbruget, at der inden 1993 skulle ske en halvering af nitratudvaskningen, bl.a. ved at anvendelse af handelsgødning skulle reduceres. De seneste målinger viser, at der ikke kan påvises en nævneværdig reduktion. Nu er det som et resultat af arbejdet i Udvalget vedrørende et Bæredygtigt Landbrug bestemt, at landbruget pålægges at føre gødningsregnskab som kontrolinstrument. Det kunne være gået så galt, at landbruget var blevet pålagt en gødningsafgift.

Det er da muligt, at man ad åre vil kunne se en reduktion af udvaskningen af nitrat på de jorder, der har været dyrket og gødet i mange år, men CD tvivler meget på, at der kan fastsættes nogen åremålsangivelse herfor. Dertil er der alt for mange faktorer, der ligger uden for den menneskelige kontrol, og som vil øve indflydelse på såvel tilførsel som udvaskning af nitrat. Det betyder ikke, at CD mener, der slet ikke er et problem, der skal løses, men resultatet af en given indsats skal nogenlunde kunne forudberegnes på grundlag af kendte størrelser, og det kan man efter vor opfattelse ikke i dette tilfælde.

Vender vi blikket væk fra Jorden og ser på problemerne i forbindelse med ozonlaget, er der ikke den samme tvivl om, at der her kan findes enkelte syndere som CFC-gasserne, og